ECLI:LV:RIRT:2019:1105.1A33098519.3.S

Lieta Nr.1A33098519
Lietvedības Nr.1A-0985-19/17

# S P R I E D U M S

**Latvijas Republikas vārdā**

Siguldā, 2019.gada 5.novembrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Dreimane rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2019.gada 6.aprīļa lēmumu Nr.RPP-19-1223-ls.

**A p r a k s t o š ā d a ļ a**

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatējams, ka 2019.gada 13.martā Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes inspektors E.Kalniņš sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu Nr.513070161 (turpmāk-Protokollēmums) par to, ka 2019.gada 13.martā plkst.14:27 transportlīdzeklis VW ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ bija novietots stāvēšanai /adrese/, ceļa zīmes 537. ar papildzīmi 849.darbības zonā, bez atļaujas, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 285.27.punktā noteiktās prasības. Līdz ar ko izdarīts LAPK 149.$^{10}$panta septītajā daļā paredzētais pārkāpums un uzlikts naudas sods 30 *euro* apmērā.

Transportlīdzekļa stāvēšanas noteikumu pārkāpums konstatēts bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes (lietas 17.lapa).

*Par Protokollēmumu /pers. A/ (turpmāk-sūdzības iesniedzēja) iesniegusi sūdzību Rīgas pašvaldības policijā (turpmāk-Iestāde).*

*Ar Iestādes 2019.gada 26.aprīļa lēmumu Nr.RPP-19-1223-ls Protokollēmums* atstāts negrozīts (lietas 13-14.lapa).

*Nepiekrītot Iestādes lēmumam, sūdzības iesniedzēja iesniegusi Iestādē sūdzību, adresējot to Rīgas rajona tiesai* (lietas 2.-5.lapa).

Iestāde lēmumā konstatējusi, ka 2019.gada 13.martā plkst.14.*27 /adrese/, transportlīdzeklis VW Polo ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 537. ceļa zīmes "Stāvvieta" ar 835. papildzīmi "Transportlīdzekļa novietojuma veids stāvvietā" un 849. papildzīmi "Pārējā papildinformācija" ("Tikai ar /adrese/ atļaujām")* darbības zonā, bez 849. papildzīmē noteiktās atļaujas.

Iestāde citējusi CSN 276.32.apakšpunktu, CSN 285.27.apakšpunktu, norādot, ka par CSN 285.27.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu administratīvā atbildība noteikta LAPk 149.$^{10}$ panta septītajā daļā.

Iestāde konstatējusi, ka sūdzības iesniedzēja norādījusi sekojošus argumentus Iestādes lēmuma atcelšanai, proti,

- viņai ir 849. papildzīmē noteiktā atļauja, *bet tā nebija izvietota Transportlīdzeklī redzamā vietā*;

-Lēmumā nepareizi noteikta administratīvā pārkāpuma izdarīšanas adrese.

Iestāde atsaukusies un citējusi LAPK 286.panta pirmo daļu, CSL 19.panta pirmo daļu, 41.panta pirmo dalu, LAPK 243 .panta pirmo daļu un norādījusi, ka RPP Centra pārvaldes darbinieki notikuma vietā ieradušies pēc 2019.gada 13.martā plkst. 14:05 ar RPP mobilās lietotnes starpniecību saņemtas sūdzības par to, ka /adrese/, vairāki transportlīdzekļi ir novietoti stāvēšanai bez atļaujas.

No administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem - Lēmuma un fotoattēliem konstatējams, ka pie ēkas /adrese/, izvietota 537. ceļa zīme ar 835. un 849. papildzīmi, kuras darbības zonā Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai, bez Transportlīdzeklī redzamā vietā izvietotas 849. papildzīmē noteiktās atļaujas.

Normatīvais regulējums neparedz policijas darbiniekiem ne tiesības, ne pienākumus veikt padziļinātu pārbaudi, vai transportlīdzekļa vadītājam speciālā atļauja vispār ir vai nav, ja tā nav izvietota transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla.

Nosacījums novietot atļauju pie priekšējā stikla ir pamatots, jo nebūtu saprātīgi uzlikt par pienākumu policijas darbiniekam apstaigāt un pārmeklēt katru stāvvietā novietoto transportlīdzekli, lai pārliecinātos, vai transportlīdzekļa novietošana stāvvietā ir pamatota. Citiem vārdiem, personas pienākums ir novietot atļauju tā, lai policijas amatpersonai nerastos šaubas, ka transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļa novietošanas stāvvietā tiesības ir piešķirtas.

Vērtējot RPP darbinieku uzņemtajās fotogrāfijās redzamo, Iestāde secinājusi, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pretī ēkai /adrese/, un RPP darbinieks, nosakot administratīvā pārkāpuma konstatēšanas adresi, vadījies pēc tuvākās vizuāli nosakāmās adreses, no kā izriet, ka RPP darbinieks pareizi noteicis pārkāpuma izdarīšanas adresi un Iesniedzējas arguments noraidāms kā nepamatots, kā arī nemaina administratīvā pārkāpuma būtību.

Tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītājam novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā.

Iestāde lēmumā konstatējusi, ka gada laikā, t.i. 2018.gada 24.oktobrī, par identisku pārkāpumu Iesniedzējai jau izteikts mutvārdu aizrādījums.

Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti LAPK 239.pantā noteiktie apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.$^{10}$ panta septītās daļas soda sankcijā ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - naudas sods trīsdesmit *euro* apmērā.

LAPK 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Lai sasniegtu LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, secināms, ka LAPK 21.pants nav piemērojams un Lēmums jāatstāj negrozīts.

Nepiekrītot Iestādes lēmuma sūdzības iesniedzēja to pārsūdzējusi tiesā, sūdzību iesniedzot Iestādē 2019.gada 13.maijā (lietas 1.-2.lapa).

Sūdzības iesniedzēja lūgusi Iestādes lēmumu atcelt sekojošu apsvērumu dēļ:

Konkrētajā stāvvietās posma pretī ēkai Republikas laukuma 2, Rīga ar Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Ņr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 537. ceļa zīmes "Stāvvieta" ar 835.papildzīmi "Transportlīdzekļa novietojuma veids stāvvietā" un 849.papildzīmi "Pārējā papildinformācija" ("Tikai ar /adrese/ atļaujām") darbības zonā ir aizsargātas to personu tiesības, kuras ir ieguvušas stāvēšanas atļauju "Tikai ar /adrese/ atļaujām". Ņemot vērā to, ka Iesniedzējai ir izsniegta šāda atļauja un uz Lēmuma sastādīšanas brīdi fakts par to, ka šāda atļauja Iesniedzējai ir, bija zināms, tika pārkāptas Iesniedzējas tiesības, pieņemto nelabvēlīgu lēmumu, tas nav pienācīgā kārtā pamatots. Ir radusies tāda situācija, kad persona tiek sodīta par tādu tiesību izmantošanu, kādas tai ir piešķirtas ar speciālu atļauju.

Iesniedzējai jau iepriekš 2018.gada 24.oktobrī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums par identisku pārkāpumu. Pēc paskaidrojumu sniegšanas un atļaujas uzrādīšanas šis pārkāpums tika uzskatīts par maznozīmīgu un protokols-lēmums tika atcelts.

Lēmumā ir nepamatoti konstatēts, ka Iesniedzēja lūdz atcelt Protokolu-lēmumu, tāpēc, ka Protokolā-lēmumā ir nepareizi noteikta administratīvā pārkāpuma izdarīšanas adrese. Iesniedzēja savā 2017.gada 27.marta sūdzībā norādīja uz vairākiem administratīvā pārkāpuma lietā vērtējamiem faktiem un apstākļiem, kuri Iesniedzējas ieskatā Lēmumā nav vērtēti vai ir vērtēti nepietiekami. Tā Iesniedzēja savā 2017.gada 27.marta sūdzībā norādīja uz to, ka konkrētajā gadījumā būtu vērtējams apstāklis, ka Iesniedzējai

pārkāpuma izdarīšanas brīdī bija derīga Atļauja, kas deva tiesības novietot Transportlīdzekli stāvēšanai /adrese/ (t.i. pie ēkas /adrese/), kur Transportlīdzeklis arī tika novietots. Līdz ar to, neskatoties uz to, ka pārkāpums ir fiksēts, šis pārkāpums ir jāvērtē kopsakarā ar mērķi, kuru likumdevējs ir vēlējies panākt, paredzot administratīvo sodu par 849.papildzīmes prasību neievērošanu. Iesniedzēja savā 2017.gada 27.marta sūdzībā norādīja, ka LAPK 149.$^{10}$pana septītās daļas mērķis ir sodīt nevis tos transportlīdzekļa vadītājus, kuriem ir izsniegta attiecīgā atļauja un kuri tādējādi ir tiesīgi novietot savu transportlīdzekli attiecīgajā teritorijā (kaut arī šī atļauja nebūtu pienācīgi novietota pie priekšējā stikla), bet gan tos transportlīdzekļa vadītājus, kuriem šādas atļaujas nav.

Iesniedzēja savā 2017.gada 27.marta sūdzībā vērsa uzmanību uz pārkāpuma maznozīmīgumu, norādot, ka LAPK 21 .panta pirmā daļa noteic, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Minētā panta otrā daļa noteic, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit *euro* un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu. Iesniedzējas gadījumā par pārkāpumu paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro, kā arī netika konstatēs, ka Transportlīdzekļa novietošana bez redzamā vietā novietotās Atļaujas būtu radījusi draudus citiem satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Iesniedzējas ieskatā lietā nav strīda par to, ka Iesniedzēja 2019.gada 13.martā novietoja Transportlīdzekli stāvēšanai Protokola-lēmumā norādītajā vietā, nenovietojot attiecīgo atļauju Transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla, bet ir izšķirams jautājums par to, vai Iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības saskaņā.ar LAPK 149. panta septīto daļu.

Iesniedzējas ieskatā faktam, ka Iesniedzējai pārkāpuma izdarīšanas brīdi bija derīga atļauja, kas deva tiesības novietot Transportlīdzekli stāvēšanai stāvvietā, ir būtiska nozīme. Tādējādi, lai formāli Iesniedzējas pārkāpums ir fiksēts, izdarītais pārkāpums ir jāvērtē kopsakarā ar mērķi, ko likumdevējs ir vēlējies panākt, paredzot administratīvo sodu par 849.papildzītneš neievērošanu, proti, sodīt tos autovadītājus, kuriem atļaujas nav. Lēmumā nav vispār vērtēts fakts, ka iesniedzējai bija derīga izsniegta atļauja. Iesniedzējas ieskatā, pieņemot Lēmumu Rīgas pašvaldības policija ir rīkojusies formāli.

Iesniedzēja uzskata, būtu jāvērtē pārkāpuma raksturs, izvērtējot apsvērumus attiecībā Uz soda mērķi, kā arī apstākli, ka Iesniedzējai bija izsniegta derīga atļauja novietot Transportlīdzekli stāvēšanai stāvvietā, tādējādi vērtējot iespēju pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu. Pie līdzīgiem secinājumiem analogās lietās ir nonākusi Rīgas administratīvā tiesa (skat., piemēram, 2013.gada 27.septembra spriedumu lietā Nr. 142265912, 2012.gada 13.jūlija spriedumu lietā Nr.A420790110) un Rīgas apgabaltiesa (skat. 2012.gada 25.oktobra spriedumu lietā NR.A420790110).

*Ar Rīgas rajona tiesas tiesnese s 2019.gada 23.maija lēmumu nolemts pieņemt sūdzības iesniedzējas iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 5.novembrī.*

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrots, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2019.gada 14.jūnijam.

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti. Noraidījums tiesnesim netika pieteikts.

2019.gada 5.jūnijā tiesā saņemti Iestādes paskaidrojumi par sūdzību, kuros norādīts, ka sūdzību neatzīst, uzskata par nepamatotu un lūdz noraidīt (lietas 43.-44.lapa).

**M o t ī v u d a ļ a**

*Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā minētos argumentus, tiesa uzskata, ka sūdzība ir noraidāma un Iestādes lēmums atstājams negrozīts.*

LAPK 289.$^{12}$ panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē.

LAPK 289.$^{6}$panta septītā daļa noteic, ka, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.$^{1}$pants noteic, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Tiesa neapšauba lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību, ticamību un attiecināmību.

LAPK 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Novērtējusi pārsūdzēto nolēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi iepriekš norādītos pierādījumus, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda. Tiesa atzīst, ka pilnībā ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzēja ir pieļāvusi Ceļu satiksmes noteikumu 285.27.apakšpunktā paredzēto pārkāpumu un izdarījusi LAPK 149.$^{10}$ septītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 285.27.punktā noteikts - 849.papildzīme "Pārējā papildinformācija". Norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329.zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto atļauja), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu).

Atbildība par minēto pārkāpumu paredzēta LAPK 149.$^{10}$panta septītajā daļā - par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 830.—839.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī par 840. un 849.papildzīmes prasību pārkāpšanu 537. vai 539. ceļa zīmes darbības zonā — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 30 (trīsdesmit) *euro* apmērā.

Papildus par sūdzībā ietvertajiem argumentiem tiesa norāda turpmāk minētos apsvērumus.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktu ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumiem papildzīmes (citu starpā 849.papildzīme) tiek lietotas kopā ar citām zīmēm un precizē vai ierobežo attiecīgo zīmju darbību.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 285.27. 849.papildzīme "Pārējā papildinformācija". Norāda informāciju, ko nesatur pārējās papildzīmes (atceļ apstāšanās un stāvēšanas aizliegumu 326., 327., 328. un 329. zīmes darbības zonā transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām (*vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto stāvvietas īpašnieka vai pārvaldītāja izdota attiecīga satura atļauja*), norāda laikposmu, kurā atļauts iekraut un izkraut kravu un tamlīdzīgi);

Līdz ar ko secināms, ka 537.zīme kopā ar 849.papildzīmi norāda, ka 537.zīme attiecas tikai uz transportlīdzekļiem, kas aprīkoti ar speciālajām

atļaujām, proti, pieļauj stāvēšanu zīmes darbības zonā tikai transportlīdzekļiem ar speciālām atļaujām.

Vērtējot LAPK 149.[10]panta septīto daļu kopsakarā ar Ceļu satiksmes noteikumu 285.27.apakšpunktu, secināms, ka obligāts priekšnoteikums transportlīdzekļa novietošanai stāvēšanai vietā, kas apzīmēta ar norādījumu zīmi 537. un 849.papildzīmi, ir speciālas atļaujas esība.

Turklāt, tiesa pievienojas judikatūrā paustajām atziņām par to, ka *personas pienākums, novietojot transportlīdzekli šādā stāvvietā, ir novietot atļauju automobiļa salonā pie priekšējā stikla, lai policijas amatpersonai nerastos šaubas par to, ka transportlīdzekļa vadītājam transportlīdzekļa novietošanas stāvvietā tiesības ir piešķirtas. Nav pietiekami, ja personai attiecīgā atļauja vispār ir izsniegta. Atļaujai ir jābūt novietotai automobiļa salonā pie priekšējā stikla. Normatīvie akti neparedz iestādes amatpersonām ne tiesības, ne pienākumus veikt padziļinātu pārbaudi, vai transportlīdzekļa vadītājam speciālā atļauja vispār ir vai nav, ja tā nav izvietota transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla.*

Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka sūdzības iesniedzēja Protokolā norādītajā laikā un vietā bija novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai un speciālā atļauja sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklim nebija izvietota uz priekšējā stikla, ko arī konstatēja Iestādes amatpersona Protokollēmumā, kas apstiprinās ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem.

Tiesa nepiekrīt sūdzības iesniedzējas viedoklim, ka viņa nav sodāma, jo viņai ir atļauja sekojošu apsvērumu dēļ.

Kā jau iepriekš tiesa norādīja likums noteic, ka *vadītājam automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto stāvvietas īpašnieka vai pārvaldītāja izdota attiecīga satura atļauja. Policijas amatpersonām nav ne tiesības, ne pienākumus veikt padziļinātu pārbaudi, vai transportlīdzekļa vadītājam speciālā atļauja vispār ir vai nav, ja tā nav izvietota transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla.*

Lietā nav strīda par to, ka Protokolā norādītajā laikā un vietā attiecīga satura atļauja nebija novietota transportlīdzekļa salonā pie priekšējā stikla.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzējas norādīto, ka Protokollēmumā nepareizi norādīta adrese, tiesa norāda, ka lietā ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pretī ēkai /adrese/, kas ir tuvākā vizuāli nosakāmā adrese , pēc kuras orientējoši novietota sūdzības iesniedzējas automašīna, un tā novietota stāvēšanai vietā, 537.ceļa zīmes „Stāvvieta" un 849.papildzīmes „Pārējā papildinformācija" darbības zonā.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējai naudas sods 30 *euro* apmērā uzlikts LAPK 149.[10]panta septītās daļas sankcijas ietvaros, kas neparedz rīcības brīvību attiecībā uz piemērojamā soda apmēru.

No LAPK 149.[10]panta septītās daļas secināms, ka, pastāvot noteiktiem faktiskiem apstākļiem, ir iespējamas tikai viena veida stingri noteiktas tiesiskās sekas, proti, par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 830.—839.papildzīmi un ceļa apzīmējumiem, kā arī par 840. un 849.papildzīmes prasību pārkāpšanu 537. vai 539. ceļa zīmes darbības zonā —, pārkāpējam ir piemērojams naudas sods, kuram likumdevējs tika noteicis konkrētu apmēru - trīsdesmit *euro*.

Tiesa, ievērojot LAPK 22.pantā noteikto soda mērķi, uzskata, ka nav pamata atzīt izdarīto pārkāpumu par maznozīmīgu.

Šādos apstākļos tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto Iestādes lēmumu, un tādēļ atbilstoši LAPK 289[12].pantam, Iestādes lēmums atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

**R e z o l u t ī v ā d a ļ a**

Pamatojoties uz LAPK 289.[6], 289.[7], 289.[12], 289.[13], 289.[18] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Rīgas pašvaldības policijas 2019.gada 6.aprīļa lēmumu Nr.RPP-19-1223-ls atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā no nolēmuma pieejamības dienas Rīgas rajona tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 5.novembrī

Tiesnese M.Dreimane